

УКРАЇНСЬКІ
МЕЦЕНАТИ.
РОДИНА ТЕРЕЩЕНКО

НИКОЛАЄВА ОЛЕКСАНДРА
НИКІТЧИНА АНАСТАСІЯ
ЗАХАРУК АНТОН
10В

РІД ТЕРЕЩЕНКІВ

- Терещенко Михайло Іванович — український підприємець, цукрозаводчик та землевласник, меценат. У березні-травні 1917 року міністр фінансів, у травні-жовтні 1917 року — міністр закордонних справ у Тимчасовому уряді Росії.
- Народився в сім'ї багатого цукрозаводчика і землевласника, нащадка козаків (особистий статок Михайла Терещенко оцінювався приблизно в 70 млн крб.). Був одружений на французенці Маргарет, вродженою Ное, в цьому шлюбі народилися дві дочки і син Петро Михайлович. У 1923 році подружжя розійшлося, 1926 року Михайло Терещенко одружився з норвежкою Хорст.

- Михайло Терещенко разом із дружиною Жанною-Марією-Маргарет Нойє

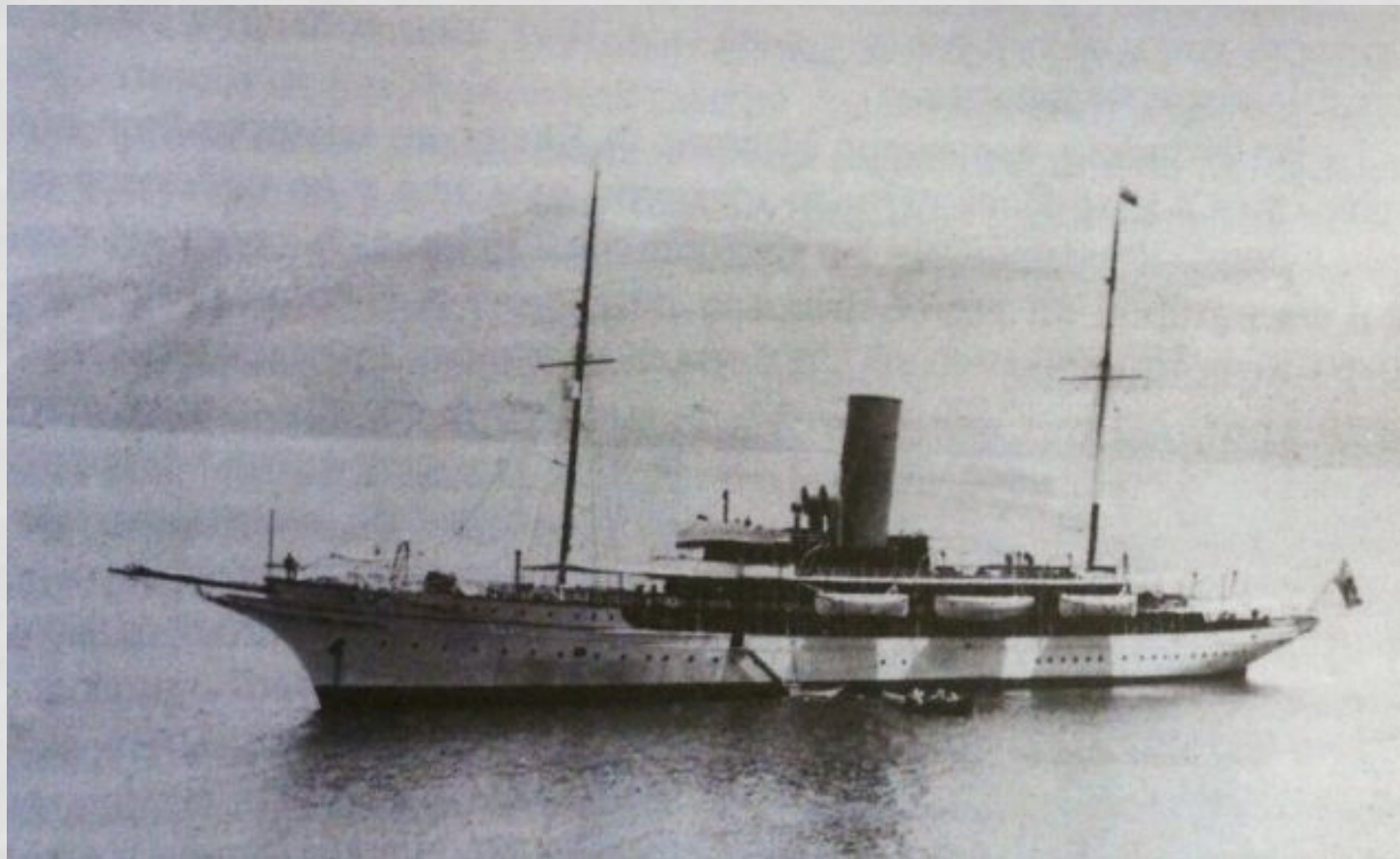
- Вже в ранньому дитинстві вільно володів французькою, англійською, німецькою мовами, розумів старогрецьку і латину (пізніше вільно володів в цілому 13 мовами). Закінчив Київську гімназію, вчився в Київському університеті, в 1905—1908 вивчав економіку в Лейпцизькому університеті. Закінчив юридичний факультет Московського університету (1909, екстерном).

- У знак свого кохання Терещенко робить нечуваний подарунок своїй вагітній дружині - блакитний алмаз 42,92 карати грушоподібної форми, химерно-синього кольору став другим у світі блакитним діамантом, після «Хоупа». Блакитний алмаз вагою майже 150 карат (після огранки 42,92 карати) Михайло Іванович Терещенко купив у 1913 році. Доправили його скоріше за все із Індії. У 1915 році він дав вказівку Картьє вставити дорогоцінний камінь, як основний елемент в намисто. Синій діамант був унікальний в композиції 46-ти круглих, грушеподібних і серцеподібних алмазів в межах від 0,13 до 2,88 карат. Кольори каменів намиста перегукувалися з квітами родинного герба роду Терещенків. Незвичайність задуму разом з тонкістю роботи дозволило намисту по праву зайняти місце серед найбільш визначних творінь ХХ століття

- На диво, саме блакитний алмаз допоміг Михайлу Терещенку уникнути розстрілу. Після штурму Зимового палацу, в якому Терещенко знаходився до останнього, його заарештували і посадили в Петропавловську фортецю та кожен день виводили на розстріл і не розстрілювали. Його дружина Маргарет крім 100 тисяч карбованців, віддала Троцькому другий у світі за розмірами синій діамант «Терещенко», щоб той сприяв втечі чоловіка з в'язниці.
- «Опинившись за кордоном Терещенку довелося починати усе з початку. Щоб заплатити борги Росії, Михайло Іванович продав яхту, віллу в Каннах, і все, що залишилося за межами Батьківщини. Навіть частина того, що він потім заробляв, йшла на виплату боргів недосяжній та тепер уже чужій Росії», - наголошує Олександр Донік.

ЯХТА «ІОЛАНДА», ЯКА НАЛЕЖАЛА СІМ'І ТЕРЕЩЕНКІВ У 1920-
ТІ Р., БУЛА НАЙДОВШОЮ (127 М) ПРИВАТНОЮ ЯХТОЮ У
СВІТІ

Михайло Терещенко середина ХХ ст.

- Під час Другої світової війни він Михайло Терещенко із родиною жив в Англії, а по закінченні - перебрався в Монако, де в Монте-Карло і помер 1 квітня 1956 року. Численні представники дому Терещенків і нині проживають у різних країнах Західної Європи й Америки, зрідка приїжджаючи на батьківщину своїх предків.
- Надзвичайна родина Терещенків, яка залишила вагомий слід в історії України варто того, щоб зняти про них фільм та не один. Секрет їх численного успіху дуже простий – надзвичайно висока працездатність, стійкість до незгод та родинний кодекс честі, якого всі члени родини дотримувалися і в підприємстві, і в благодійності, і в своїй пристрасті до мистецтва.

ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

- З середини ХІХ століття, особливо після селянської реформи 1861 року особливо розвивалася харчова промисловість, яка використовувала багаті сільськогосподарські ресурси краю. Провідним видом виробництва стало цукроваріння. Серед цукрозаводчиків особливо помітні Бобринські, Симиренки, Бродські, але провідне місце займає рід Терещенків, що дав Україні і всій Російській імперії не тільки потужних підприємців, але й колекціонерів творів мистецтва, меценатів, авіаконструкторів, політиків — людей, що проявили свої таланти в багатьох сферах суспільного і культурного життя. Виробництво цукру, який вивозився в усі куточки Росії і до багатьох країн Європи, давало колосальні прибутки, і Микола Терещенко швидко ввійшов у число найбагатших людей імперії. При цьому він активно займався громадською діяльністю

- Він піклувався про розвиток народної освіти і славився і своєю добродійністю, спрямованою переважно на будівництво і фінансування лікувальних закладів. У пореформений час центром ділової активності родини Терещенкії стає Київ, де Микола Артемович в 1875 році придбав у тодішнього київського міського голови П. Демидова великий (двоповерховий з вулиці і три поверховий знадвору, 47 кімнат) будинок на Бібіковському бульварі (тепер Тараса Шевченка), недалеко від університету святого Володимира. Сюди було перевезено вже досить багату художню колекцію М.Терещенка, яка поповнювалася надалі ним самим, його дітьми і зятем — Б.Ханенком. Це зібрання, разом із колекціями брата Федора, синів Олександра і Івана, а також дочки Варвари і її чоловіка Б.Ханенка, стало основою сучасних зібрань творів образотворчого мистецтва чотирьох київських музеїв Т.Шевченка

- У 1875 р. Ф.Терещенко переїхав у Київ.

Незабаром його обирають гласним міської думи. На власний кошт фінансує численні благодійні заходи, зокрема будівництво й утримання Рубежівської колонії, нічліжного і пологового притулків. Серед меценатської діяльності Терещенка для розвитку української художньої культури особливе значення мала його підтримка рисувальної школи Миколи Мурашка — першого спеціального художнього закладу в Києві. На її облаштування й утримання (1875—1900) він витратив 150 тисяч карбованців.

ОДИН ІЗ МАЄТКІВ РОДИНИ ТЕРЕЩЕНКІВ У ГЛУХОВІ

ПАЛАЦ ТЕРЕЩЕНКІВ, У ЯКОМУ ЗАРАЗ РОЗТАШОВАНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Крім численних пожертвувань Микола Терещенко фінансував будівництво Маріїнського дитячого притулку, нічліжки, безплатної лікарні, Києво-Печерської гімназії, торгових шкіл. Значною мірою установи утримувалися за його рахунок і членів родини. 150 тисяч карбованців (більше від усіх інших приватних осіб) Микола Терещенко пожертвував на будівництво Київського політехнічного інституту.

Музей імені Богдана і Варвари Ханенків.

Варвара Ханенко

- Київський музей російського мистецтва було відкрито 12 листопада 1922 року і первісно він мав назву Київської картинної галерії.

- З колекцій Миколи, Івана, Федора Терещенків у Київську картинну галерію надійшла не тільки найбільша кількість робіт, а й найвисокохудожніші. Насамперед, це твори живопису, графіки, скульптури російських художників другої половини ХІХ ст., з багатьма з яких члени родини Терещенків були особисто знайомі.

Перший сніг(1875), Шишкін

Струмок у лісі(1882), Шишикін

Поленов На човні. Абрамцево»(1885)

Маковський. Курсистка.
(1883)

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ!